

Shadira: “Over een paar jaar wil ik op eigen benen kunnen staan”

Door een open raam in de Colijnstraat swingt Caribische muziek naar buiten. Verder is het op dit moment van de dag stil en rustig. De buurt kampt met verpaupering, drugs en criminaliteit. Maar de sfeer wordt langzaam beter. Want steeds meer hangjongeren huizen in tot groepswoningen verbouwde portiekflats uit de jaren vijftig en gaan overdag naar school of werk. Dat is de Foyerformule van de woon-werk-leerstraten in deze Dordtse buurt. Ook steeds meer jongeren van Direkshon! maken van die formule gebruik.

Shadira¹ is een van hen. Ze heeft al heel wat meegemaakt in haar 21 jaar. Haar verblijf in Nederland begon met een paar jaar gevangenisstraf. Eenmaal vrijgekomen, kreeg ze vrijwel meteen een flat in Crabbehof aangeboden. Maar al snel kwam ze opnieuw in de problemen omdat ze de huur niet kon betalen. In een paar maanden tijd kreeg ze schulden bij woningcorporatie Woondrecht en energieleverancier Eneco. Een maatschappelijk werkster van de gemeentelijke sociale dienst bracht haar in contact met de plaatselijke mensen van Direkshon!.

Meer zelfvertrouwen

Shadira hoeft geen moment na te denken over hoe het is om bij Direkshon! te wonen. “Goed!” roept ze enthousiast. “Ze regelden dat ik naar een goedkopere flat kon verhuizen en hielpen me met de inrichting.

¹ Om privacy redenen is haar naam veranderd.

Samen zijn we bijvoorbeeld naar de kringloopwinkel geweest om spullen uit te zoeken. En ze troffen een betalingsregeling waarmee ik nu mijn schulden aflos.” Shadira volgde een empowermenttraining bij Triple A. Deze speciale afdeling van de gemeentelijke sociale dienst begeleidt Antilliaanen en Arubanen met een uitkering bij scholingstrajecten en helpt hen bij het zoeken naar werk.

De training helpt Shadira om meer zelfvertrouwen te krijgen, haar eigen capaciteiten te ontdekken en zelfstandig beslissingen te nemen. “Ik kwam erachter dat ik goed overweg kan met computers. Nu ben ik op zoek naar een stageplaats waar ik wat werkervaring kan opdoen. En in september ga ik naar school. Minstens één keer in de week heb ik een afspraak met mijn coach Danisha van Direkshon! Zij is ook Antilliaans en dat is fijn. Dat praat makkelijker. Als je wat wilt bespreken, kun je altijd terecht.”

Te rooskleurig

Danisha is één van de drie Antilliaanse coaches van Direkshon! Sinds kort huist hun kantoor in de Colijnstraat zelf. Daardoor lopen jongeren er makkelijker in en uit. “En dat doet iedereen ook”, zegt ze. “De meeste verhalen die op de Antillen over het leven in Nederland de ronde doen, zijn veel te rooskleurig. Zonder goede taalbeheersing en goede opleiding ben je hier nergens.” Daarvan is ook Shadira overtuigd. Wonen bij Direkshon! helpt haar verder, hoopt ze. “Over een paar jaar wil ik op eigen benen kunnen staan, het liefst met een diploma op zak en een vaste baan.” Dan kan ze ook haar kinderen laten overkomen, hoopt ze. Nu wonen die nog bij haar moeder op Curaçao. ■

Het project is in het najaar van 2003 begonnen, maar draait per oktober 2004 nog niet helemaal op volle sterkte. Dit heeft een aantal oorzaken. De intake kost veel tijd, ook omdat het soms gaat om aanvragen van jongeren van buiten de stad. Veel jongeren ook blijken niet tot de doelgroep van het project te horen, blijkt wanneer het antecedentenonderzoek negatief uitvalt. Twaalf jongeren zijn inmiddels uitgevallen, wegens verhuizing of, in twee gevallen, wegens detentie. Verder is er een wachtlijst voor woningen. Want Woondrecht knapt de woningen pas op als er een concrete aanvraag is en het opleveren duurt enkele maanden. De samenwerking tussen de partijen echter verloopt goed, er is goed contact met de Antilliaanse gemeenschap en de drempels voor de jongeren zijn laag.